

לט גלי יא) ווילדה מדגמי המוקפות וכלה"ס נטס שך פירט רפינו
שמצון לסייע בעל כלות ע"כ ומן"ש עלי שם הרא"ש שאם
ברכת הגדי אין מילתו מעכבות. כן מטענו המוקפות וכלה"ס פפרק
רב הייעזר לדמיש יב) וכפרק חמוץ ואונן סריס שבא להתגיר
ואנדנ פרטו דלמן סטמלה ליה גימול נגיווין אין לו מקנה טום
סדין נכלמת בגיד דlion שיטה מהפץ לו ליכם נכלמת נמייה מקודם
נכלמת ולן נכלמת מעככ עלו ווילדה נמייה לאן
למי נלהה דלן מהפץ נכלמת נמייה ווילדה
ולענן הלהה געינק כהלה"ס דלן מילוק ולעולס ליין בטפה ווילדה
לו מקנה בעפה ווילס נכלמת בגיגי

סני ניח געטעליג וויגץ ניכך כמו סאנגלייר געליגיות נסימן רם"ז (סעיג' ז"ה מאג) ולע' כמו ספק ב"ע כלון (מ"ה) וכן לעיל נסימן רם"ז (ס"ג) צלון מגרclin עלייו דליתין:

ד וכשבא להתגיר וכו'. נפלק שטולך (ד' מ'). ומפלט המשם
 ("ע'') חותמים לו מה לרום וכוי' מלי טעמל דלי פלייט נפלוט
 לדל'ר חלטו קביס גמיס לישלון נספחה וכוי' פירוש דומזען צמל
 נגנגן ממון שיטולו הוו צפובל צילוח צויכה לה לו כיוך משלך מעלה
 בסוכו צו' ליכנס לדת יסודית ונגר כוה רגיל נטפו נמעשי תלה אוניס
 תלמידים יטולן מס' לו סומכים עלייה צחיקור וטימר וקביס לישלון
 על כן חותמים לו מה לרום צנעה לי' מה יודע ציילון צמן כוה
 דזוויסס ומופיס ווון לאס סוס מעלה היל' הדרגה יקוריס צליס
 עלייהס הס לממר יודע חי' ומיי' כדחי' מקבלין חומו מיד דמקוממיה
 האס קיה מהיגיר צפובל סוס מעלה בככ' קיה קויר צו נקמענו דניזיס
 נלו' ווין נתקומות למה נן נטהלו היל' חיקינט צפ'צ' דינומות (ה'')
 לבוכוס גריס ונדלקמן נמיין וו' (ו'ו): "ל' לדך על נג' דדייעד הוו'
 ג'ריס מיהו לכתהלה חי' לרוח נקצלס דכלמתה קרמאנ'ס קו' פ'ג'

ס וקס לודג'ן נתקע בלבול (ט' ק').
פירוש נטעו כמשמעותו וכמשמעותו ולפ' חילוףין לנו מדרבי חלוץ וגאַס וקס ולס למ' קוּדִישׁוֹן קלוֹם ופֿאָכְלָה הַתְּמָהָה גוּרְמֵין נְפָרְדוֹ וְלְבָתוּמוֹן

פרישה

(ג) ובכתב עוד אם נכרת הגיד וכוכו. כפ"ל יין: (א) ובשבב לחתנייר אומרים לו מה ראיית שבאת וכוכו. דמי פריש גמלוק לדמלה רכש מלו קאיס גיס ליטלען למפקיד וכמכ קממי"ג בטיעס כדי טול יונגע ערלו סחיימ זודע לנו סימי מגניר (וועס לנו קהינטערו ערלו מעכט גמוי יוקה. עד כלון קהינטערו).

דרישה

(ב) אלא בכל ענין צריך להיפיך פמנון דם ברית. ומ"מ כח בפיקוח החולץ (ס"י לג) שאין לברך עליו מספק וכן פסק הרמב"ם: (ג) ומודיעין אותו נס כו' מקצת מצות קלות וככו'. ובבריתא איתא שמודיעין אותו ען לקט שכחה ופאה וממעשר עני לפי שהאומרה

הגהות והערות

[...] בוגרמא (מו'). וכך אמר יודע אני ואני כראוי מקבלן אותו מיר ופרש
ני כראוי ואני ראוי להשתחרר בערךןומי יתן ואוכחה לך. ובורובם"ס (איסטרו-
אה פ"ד ה"א) הגירסה אמר יודע אני ואני כראוי וכו' וכותב בילוקט שנויו-
שכחאות (מהדורות פרוקל) "ככיתית ואני כראוי (ולפי"ז כן גוט בכיריה שא-
יריוושו לא כרשי אלא כמאידי)" ובמסכת גיטין (פ"א ה"ב) הגירסה "זאמ-
מר אני כראוי פוטרין אותו והולך לו" ופירש הנחלה יעקב שלפי גירסתו
כי פירשו "אם אמר אני כראוי ובשבילך קץ אינו רוצה לקבל על המצע-
וטין אותו מיר": יתן מקבלן אותו מס' עדין אין מניין
תו אלו מודיעין אותו וכו'. לבוט: כן וביסודו התו ערךןumi
כבי יסبني אמר דוד רbesch"ע אין אני מפנ-
גורות אבל מהיירא אני מפנ-
המומרה ע"כ וכרי לך מיר

ש"י ז' אלא בתבילה לחוד סגי כאשה ואם לא נולד מהול אלא שלא נימול לשם גירות בגון ערבי מהול צירק להטיף ממנו דם ברית. ואdoniy אבי הרא"ש ז"ל לא חילך וכ"א אלא בכל עניין ציריך להטיף ממנו דם ברית (ז) וכותב עוד אם נברת הגיד אין מילתו מעכבה מהתגיר וסגי ליה בתבילה וכן כוב גאון סריס שבא להתגיר נכנס תחת כנפי השכינה כאשה: ב' (ז) וכשבא להתגיר אומרים לו מה ראית שבאת להתגיר אי אתה יודע שישראל בזמן הזה דוחופים וסוחופים ומטרופין ויסורין באין עליהם ואם אמר יודע אני ואני כдאי ית להתחבר עמהם מקבלין אותו מיד. יט' (ז) ומודיעים אותו מקצת מצות קלות (בדק הבית) והרש"א בחשובה (ח' סימן שכ"ט) כתוב כדורי הרכב"ז טו סגני ליב נטמלה ולריין נדרך נכו שembrinc אשר קדשו במצוותו וצונו להטיף דם ברית מז הגרט וכנ בעבידים: כתוב הרש"ב ז' בחשובה (ח' סי' בא) על הא דתניא (שבה יט). אין מפליגן בספינה פחות משלשה ימים קודם השבת שפריש הרוזה (בעל המאו ז') ודעטמא מפני שהוא דבר שאפשר שלא יוכל ידי חילול שבת ונואה כמתנה לחיל שבת ושלשה ימים קודם השבת מיקרי שבתא טז ומכאן יש למלוד דאסור למול הגבר ביום ה' כדי שלא יבא יום שלישי למליה שבת ויצטרכו לחיל עלייו יום השבת וכן חינוך שחלה ונחרפא ביום ה' בשבת מתחנין לו עד למחר עכ"ל: כתוב רביינו ירוחם (נחיב צ' סוף ח' דף קס ע"ד) בשם הגאנונים אסור למול הגור שלא לשם גירות יון' ואנד באנון.

(ב) וכשבא להתניר אומרים לו מה ראיות שבאת להתגיר
וכו' עד וממבחן אותו טבילה הונגת, לא חיציה וכן
מ"ש ותלמידי חכמים עמדו על טבילתו וכו' עד ומודיעין
אותו מkeit מצות קלות ומkeit מצות חמורות. כלל נמיימל
פרק לטולב (ט). וכך נמיימי יוקף (ט). ד"ה מ"ג (ג) סדר

פרישה

(ב) וכותב עוד אם נכרת הגיד וכיו'. נ"ל י"ג: (ג) וכשבא **ה'ג** רם מלו קשים גלים ליטלול מקפתם וכמ"ג בטעם כדי עלי ימלר מילו כי דריש
(ב) אלא בכ"ל עניין צרייך להטיף ממנו דם ברוית. ומ"מ כח בפרק החולין (ג) ומודיעין אותו גם כן מקצת מצות קלות וכו'. ובכיריה איתה
הגדות וה י"א) וכן חירצו התוספות בשבת (קללה. ר"ה לא) וכ"ה גם בתוספות ישנש (יבמות מ:): אוthon ד': י"ב) נראה דכתוב כן אגב שטיפה והתוספות כתבו כן במסכת א' בימות אבל לא במסכת שבת וגם ה"ב ציין רק את התוספות בימות: ג') במור שבדרפ"ר פרישה הגירסה "כתב אם נכרת הגיד" (והמילה "עוד" מצוינה בסוגוריהם) ולכן הנה שיש לגרורים "וכתב עוד" וככפי שהוא בדרפוסים שלפנינו: ד') ו"ל" כתבו הנגונים סריס עוז"ג דמג'יר א"ץ להטיף ממנו דם בריה ואויל ואין לו גובחה של ערחה" וכו'. ובממשה בצלאל שם פריש שה שצין ה"ב") לפסקי הרוקאנטי כדי שנדע הפירוש של סריס שאין פירושו שנכרת פ' א' ג' לנמרי אלא שאין לו גובחה של ערחה ואף שנשאר מהגיד סני ליה טבליה לחור: טון כ"ה בדרפ"ר וולא בדרפוסים אחרים שכותב בהם י"י דברי הרמב"ם: טון ולשון בעה"מ "קמי שבתא מקרוי" עיין בגיטין עז: ח' כ"ה בבדק הבית דפוס ראשון. בשאר הדרפוסים הגירסה כאן "ע"ג ס"ס כב' ג' מש בשם ר' ") ומאת שרברבון ר' רבינו ה"ב" לר' להדריא הגנו כן:

נו מPREC ורכז מומכט ון גמלך כלל
דעתם של דוממים לו מה לילם צבמת
תגוז קולם וסמכותם היינו מנוס דמי
קסיס גריס ניטולן כטפמה. וקמ"ג
(לפחות קמ"ג פ"ג) מכט טפש לטר כהן
כדי סלט יתמר לנחל מלון חילו
רישים יודע לנו הימי מגיר:
ואין סרבין צליין ואין מדקדקין
צליין. גמלך הקולון (אטס) טמר רבי
הנטיגו, גשלו קלה (וותר ט יט) ומלו
כ"י מהתמהת ביט נלכט מהה וממדן
לדבב הליה. קכל מלין חומו מד.
מלה טפחה טהור מזוה לנו משגין.
ונמאנכל טפטלון חומו מד נמלול
מלין לנו נמלול לנו מנוס דמיין [ז]
מירורו מליה: [בדק הבית] וכותב רבית
וזוחם (נכץ חד ר ע"ה) קיבל המזות
אלין אותו מידי פירוש קודם סכילה ולא
הטכילה קודם המילה וניד באזן:

ומקצת מצות חמורות ומודיעין אותו עונשן של
מצות שאומרים לו קודם שבאת למדת זו אכלת
חלב אי אתה ענוש כרת חלה שבת אי אתה
חייב כי סקילה ועה אכלת חלב אתה ענוש
כרת חלה שבת אתה חייב סקילה ומודיעין אותו
מתן שכון של מצות שאומרים לו הו יודע
שהעולם הבא אין צפונ אלא לצדיקים וישראל
בعالמ הזה אין יכולין לקבל (^ט) לא רוב טוביה
ולא רוב פורענות (^ט) ואין מרבית עליו ואין
מדركין עליו. קבל (^ט) מלין אותו מיד (^ט) ואם
נכשתיירו בו ציצין המעכbin את המילה (^ט) מלין
אותו שנייה (^ט) וממתיini לו עד שיתרפא
מטבילין אותו טבילה הוגנת בלבד חיצזה.

הנ' לא כפלו עיניהם כס קיימים וועודים דכמיכ' (ויקרא ט' כד) לא מהקםיס ולג' געטמיס נכלומס הילג' האומום קליט' דכמיכ' (ירמיה ט' ח') כי טעטט כלב כלב כניגס וגנו': ומ"ש ואין מרבעין ער'יו וכבר. מפלוט נטמא'ג (למיון קיז' ט' פט'ג) דאי' קטלמר לין מרכין מלוי' זוכרים מעגן: ומ"ש ואין מדקדקין ער'יו. נרלה דאי' פיויטו דליך נלעטן מקה' מעגן' לאי' השוו כל' דקדוקי המתונגן' הילג' מודען' לומו דין' כלג' קודס צנחת' למורה' ז' מלכט' מלכט' ז' מה' פנות' כלה' חלט' צנח' ז' מה' פנות' סקי'לה' ועכדי' מלכט' מלוי' מה' פנות' כרמ' וכו' ז' אי' נאתי'ו כל' דקדוקים' ונטומורה' טיט' נלקור' מלג' וליך' צנ' ז' בטעס' דטה' קוונמו' נטמיס' וטגורוס' נטדרו' כפלה' ז' וכמג' קרטמץ' סס' (ס' י') ז' צמלה' לין מושען' ז' האס' הילג' דכמ' רל' ז' ווילס' ז' קו' מוח' (טוטט' י' 7) נטג'ן' מילס' מילא' ז' וויל' בנטטומ' הילג' ז' וויל' בטטומ' הילג' דטמ' נקמיה' דהילג' השון' ז' ווילס' ז' קו' מוח' (טוטט' י' 7) נטג'ן'

לפ"ט. גנרטס יאנש נטעם מטע לטע מועה נל מקהין: ומי"ש ואם נשתיירו בו ציצין וכלה. פילוט נפלעם במילה כהכלמה לדלמייל נמיין רק"ד: ומי"ש וממתיגין לו עד שיתרפה ומטבליין וכלה. מפרק כסם דטפמל לדמיס סכינה למכח שם נל נמרעל רפואה גנוולה כה:

דרכי משה

(א) ולקמן בדברי רביינו (ר' ז') לא ממשן כן שהרי מעכב אפיקו בשלשה גנים:

רשות

וهو פון פון גוטנגייל ודליך כו' לכטמלה מהרין שך מל מלן צהlein ממכין מלן צהlein נל נטמונ דרכן דהיגוים מלן ט מטוס סכ' ממך שך סכנד ממלן פון גוטנגייל ותו מעד דסקיי ממענו כל יאנין הממאנין וק'ל': (ט) מלין אותו שגוניה. פירוט קוטס טבילה: (י) וסמתהינין לו מעד שיתרטא וכבר. מטוס דמיל מרכז למכה וכמג'ה המג'ז מט� ווכדלו צ'י סדרקדו קלים למפליטים מהן לן מטפליין ותו מעד קודס דימול זקסרי מנות נל מטאסק ומיין קומכין לרין סטמלה קאס מלן ותו ממלס דלא פリスト נפלט מיהו לס טעל מטפכין סל מל נסול הום טווכ' לומו מהראין הפלטו מהר ספירות מקהילה.

דראישת

...**חדרושי בוגריה** (בנוסף לשלוחה) כתבו ותימה למה השמיתו ובינו ואולי מפני שאין נהגים עתה כב) ודרך:

חדשני הנחות

וסמורות וכפס נלעטנו לו מקום מזום רק עתה קודשנו לו מעת צמ' (עמ' נטוקסטום (דיס נר) ושם לו גרען פהיתנו לו כטולו:

דגחות וചזרות

שחכchia נם את חסום שם (מו): "ומודעיות אחוריו עון לקט שכחה ופהה ומושך גני מ"ט איז חייא בר אבא איז יוחנן בן נח נהרג על חותם משה פרוטה ולא ניתן להשכן" פרשי שם שהשנתונה ופירושו של הזריזה כלשונא בתורה דרש' שבטו גלינו רשי שהוא עירין. וכך דברי החרישה בין הם מדבר מושגנין בתבונתו לפרט. ניין כמ"ש הבי (ויר). טעם הדבר הבהיר. סוף דבר הדרישת שבטו גלינו רשי ביה' סוך צו' ז' (בן) ואלין לאמ' מושגנין בתבונתו לפרט. והרי עזין ביה' סוך צו' ז' (בן) ואלין לאמ' מושגנין בתבונתו לפרט. וכבדוטוי שלוקין ואשתער תרומותן וכו' ספק תיללה שבתאות גנאי מושגנין בתבונתו לפרט.

(ב) ובמ"ש גינוי מזיהה וشكיל טופריה וכו'. כן כתטו היל"ג והיל"ט פblkן ייב' מליעזר דמלילה (נ"ה): ומ"ש וכד סליק סברך. ככלומר (ס"י יט) נפלק רם מליעזר דמלילה ונילקה דעתנו מל' קות מאטס מלייה אף על פי שכל סמלות מכך עליין עוד לעתיקון דלמייל נפ"ק ונמי"ג וככל"ג כמו' וגוי' היה מני מיחס לבן ומקול היה טופריה לפקסים (ו): כל חמר רב מקדר כתם חזק מן בטלה ותמי' נמי' וכי מטעם דר"ל שפטמן מקמת טערו לומון גמסוכין וחוגאין הכל כי טעל ועלה געליהם מכך מפרק (ג) וגינוי מזיהה וشكיל טופריה דידיה קדרינו במנומותיו ווינו על בטלה ולברעניה ל]. (א) וכד סליק מברך ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וצונו על התבילה. ותלמידי חכמים עוזדים על טבילה זו ומודיעין אותו או לא גם כן קצת מצות קלות שרבנן רצ"י נשים פרעם נצטלותן וקצת מצות חמורות והרי הוא בישראל לכל דבר (ז) שם חזר לסורו הרי הוא בישראל משודם המנות:

(ב''): וּמִשׁ וְכֵד סַיִק מִבֶּרֶךְ וּכוֹ. מְפוּלָת מַלְפְּפִי פַּקְדָּן
לְפֻקְמִים וְעַיִן נְעַל נְקִמִין (ל"ה) [ל']: וּמִשׁ וְתַּפְתִּידִי חֲכָמִים
עוֹמְדִים עַל טְבִילָתָו וּכְרָר. נְכָולָנֶק נְגַרְמִיחָל (ינָמוֹ מוֹ) וּפְרִיכָּס
רְצָחָן וּמוֹעִילָעָן חָמָתוֹ מִקְתָּמוֹ מִתְּמָמָל עַיִן הַנְּטִילָה קָוָל נְכָנָם
לְכָלָן גִּירָוָת הַיְלָקָן כְּשֻׁעַט טְבִילָתָמָה קָרוֹן לְקָנָל נְעַל מִתְּמָמָת
עַל'': וּמִשׁ וְהַרִּי הָוָא בִּישָׂרָאֵל כְּלָל דָבָר וּכְרָר. סָס וְנוֹלָה
לְסָסָה אַדִּין נְקָדָט הַסָּה וְלָמָעָכָה מַול לְקוֹנוֹ דְגִיטָ�ו גַּם וְכוֹן כַּמָּגָּנָמָדָל
פְּרִיךְ נְחָמָלָן (ס' מוֹ) וְכָמָן עוֹד דֵיס מְלַכְזָוָמָל נְמַתְּפָקָן קוֹה עַיִן
וּלְסָסָב עַזְבָּה זָקָב וּמְלַכְבָּיו יְהֹוָה דָבָר בְּזָהָב יְהֹוָה, אָה
שְׁדָקָלָנוּ קַלְמָתָמָס נְמָה הַיִן מְנַטְּלִין חָמוֹן מִיד קְוָדָס
שְׁדִימָל מְאָס דְּכָאָס מְיֻוס גַּם מְאָקָיִן וּמְיַיִן הַלְּמָמָן (נְחַי מוֹ: ד'')
נְמַפְּלָה דְכַיּוֹן סְכָמִילָה קְסָה עַלְיוֹ מְלִין חָמוֹן מִתְּלָה דְלִי פְּרִיךְ לְיַפְּרוֹת
מִיאָו הַס עַנְלָמָה הַרְיָה וְהָא גַּר וְכָמָל לְלִיה סְלִין קְדִימָתָמָה
לְנַפְּלָה מְעַכְתָּם לְה] (ב):

מודיעין מומן סכךן כל מנות כמג' (כל-ג-) מודיעין הותם סכונויות מזות אלו יוכלה לחייב הנולם הגדיל וצפין בסס לדיוק גמור הילך נעל המכמה שטעקה מזות אלו יודען ומולמיס לו כי יודע שטעטלס הגדיל מזון נפוץ הילך נגידיקיס וגס יטראלן לח'ה טמלחא יטראלן נער נועלס הוא טודגה פיט נפנעה לאס צלינס יקולס נקנאל רוכ' טודגה נועלס הוה כלומנות צמלה ירוס נס' וממעו ויפמייזו שכיר הנועלס האנו כענין שנלמר (דרכיס נב' טו) ייטמן יטערן וווען ואון קאנ'ה מאיז עלייס רוכ' פורענות כדי צליג יטראדו הילך כל הכלומנות קליס ועס עומדים ומולמיס זדנאל הוה כדי למגן: ודי' דליחט נכניילס (מגימות בסס) סמותיען הותם לען לקט סכמה ופימטה ומגעך עני ווילמג'ס למgeo (בס ס'ג) ולפינו הקמנטו לפי צלינס מזוייס צווע הוה: ומה סלמאן עוד הילמג'ס (בס פ'ג פ'ג') צאנילן לדקיך נעל נלטמגיאר הילמג'ס צטוף פימן זס (יעו): כתבת הילמג'ס נפ'ג' ממלכות לילקו פילה (ס'ג') הענד סלנטקמן הסג'ס אין מומליס מה רלהיט סנחת הילך הומליס זס לרונק שטחנעם צלנג' עדדי יטראלן ומשיס מן הקאציס הז גס רנא מודיעין זס מוקם יעקלע גזק ומברך מזום הילום וטחנום ווועינז'ו וצברנו רבעו אומז'ז'ייז'ו זטונו בור וטודז'ז'ייז'ו זטונו בחבור חמץ.

דרבי משה

(ב) ובנמקוי יוסף פרק החולץ דף (ח"כ ע"א) (טו. רדה ת"ר ג') اي طفل קודם שמיל אינה טבילה אפיו בדיעבד והרמב"ן כתוב דבריינך:

אֲרִישָׁה

וועמיקה כמו שמתמכו לא[]: (יג) ובבדח'יך מברך וכו'. דילין דמל ולן
טעל נחלנו גל מל חייו יכול לנדר וולמר קתס טעללה הפל קדשנו גמגומו
וינו שעדרין לחיי מנוחה על סמאות ולן מגן למא"כ מה"פ צלענו עוגן
לעשיין: (יז) שאם חור ל"טורה. עין נברנו היליאו מושעי נפרשת
מכרכין לפני סמילה גב' כטכון תמלג האGER ומסימיה צלן כתג רצינו [גנץ]
ברכה מלמד הגר. (כללו ואליה [ה' בת] מרגליך מומחה לפני סמילה זו להריא
דומיל דכלכת בטטהלא: (יג) וגיזו מזיהה ושקיין טופרייה דידייה
ודברעהה. כל' פירוטו מומן שערו ונוטל פכליין כל' דיס ורגינס וולעג'ג
טליז זכר ביבינו לרגליך בבה פלעון סטמן כן מילו נכם נכירה ולחיו נר גוולה

הנחות והערות

כט) היחסות שבסוגרים מרובעות וההשמטה שבסוגרים עגולות הם עפ"י דפוס קניגסברג. לפי הנוסח המקורי הפרישה שואל שני שלות א. מדוע רבינו לא הזיך כל ברכת המילה ב. מתי מברכים עליה. וגוריאו זו צ"ע הדטור כתוב (ברף ריד): מהי ברכת המילה בגר: לן נ"ז דהני נמי קומט טבילה עברי להו, אלא שלא מעכבי כי לית בהו מידי וחין. הגהות מורה וקעיה כת". ועין מה שכותב הב"ח כאן בסעיף ו: לאן צ"ע שמקורו של הטור הווא הר"ץ וכפי שסבירו היב"י וגם הווא"ש בפרק ר"א דמלח (סימן יא) כתוב כן וא"כ מדוע כתוב שמא וכו': לב) ב"ה הגורס בארא"ש והר"ץ כתוב בשינוי קטן "ווגזיליה ממויה": לג) באורח חיים סימן תקל אל"ז כתוב הרמ"א "מי שהמיר לרוח כותחים וחוזה בתשוכה ורוכו למלח מוחר גלול במעוד" וכותב עליו המ"ב "זרוכו למלח פירוש מקום שנוהגים שבעלית תשוכה מגלהין דעכורה גילולים דמי למחרוזה שטעה גילוח". לכארה למ"ט טעם מוגלהין את כל שעוז ולא סגי במקצת שעוז: לד) בפרק ז' מבואר שהודעה המזוודה היא לפני הסבליה והרכבתם, ומזה מופיע נראה שהביא תחילת לשון הר"ץ והרבינו

יורה דעתה רשות הלכות גרים

(א) וכל עניינו בין יהודיו המזcouם קבלם בין היה'ה בין
הטבילה ציריך שיהיה בשששה הכהרים לדון ובאים ומיהו
זוקא לכתחה וכ'ו. נפקק סטולץ (מו) ממל' [נ]anca מך' עומל
מוס מ' נמי חי' ו'ו' שמע מים נברך צלחה זטעה מים מין
מטילין גבר בלילה חמל רבי חי' נ'ר
חכם חמל רבי יוסfn גבר נברך צלחה
מצפטן כמיכ' מיה ופירס' ר'כ'י'
מצפטן מהד' יסיה נכס וניג' (גמג'ג)
טו ט'ו ולין מצפטן פה'ות מצלחה.
וכמן הכרמאנ'ס נפי'ג מלכ'ו
יחס'וי' מיל' (פ'') טעל' מיט' נ'ן
ונצמו ונמג'יר מטו לפין ע'מו וופלו נפשי סnis' ל'יו גבר וכמת
סטופוט (פס' ד'ס' מ'ן) דה'ן מעטילין גבר בלילה כו' נמי מה'ו'
ונעמל מצפטן כמיכ' יאה. וגסינןתו סמס' (מה':) הקוד' להו' קדו'
יש' נר מלראימ'ת' חמל רבי יוסען קן לא' מ' טעל' ננדמהה חד'ו' חד'ו'
קו'ו' ל'ה' נר מלראימ'ת. טעל' נטלה חמו רבי יוסען קן לא' מ' טעל' נקי'ו'
פירס' ר'כ'י' נר מלראימ'ת. ונ'ה' טעל'ה עולה נ'ה' ננדמל' דט' יהודית' מה'ו' וכן מ' ג'
נדמותה. וחו'ה טעל'ה עולה נ'ה' ננדמל' דט' יהודית' מה'ו' וכן מ' ג'
עט'ן נקי'ו'. וכמנו'ה סטופוט (ד'ה' מ') וכאל'ס' (ס' נ'ו') סימה דה'
ר. פ'ין צלחה ולין דרכ' נס' ננדמל' עט'ן ליט' צבע טעל'ה
יע' נ'ה' דגעין טעל'ה הי'נו' נק'ל'ת' המזcouם חבל נ'ה' נטלה ע'ג'
ה'ם'ה' נקמן (מו:) דמלמד' מכם'ס עמוד'ס מבחן'ה הי'נו' נכתלה
יש' פירס'ים דכו'ן לדוע' נכל' טונגה' כל'ו' עות'ין סס דמי' וו'ו'
ק'ס'ם' דט'ל'ת' נ'ה' נ'ל'ה (נ'ה' ס'ו). ולקמן מל'ין ל'ן מעטילין גבר
ז'ל'ה' חכל' ק' נ'ה' כמיכ' מצפטן ה'ל' מ'ק'ג'ת' מ'ות' ל'ה' צפ'ו' וכ'ו'
טל'ין מעטילין' הי'נו' נכתלה מדר'נן וכח' ה'ל'ס' סק'ן' חי'ן' ו'ו'

ברישת

סוכו יע פירוט עניין צהו כולם מהן[!] רע כהלהרין (גיטין מה:) חול לכו עכ"ל שוג מלחמי שפיכת רט"י נפלך נמרע דסוכות דג' י"ג (ע"ג) ע"ה] מה"ס סכלו מלמדיוüm רמי הילשוו מ] מפני מה כל מוצלט עונכיס מפני סוכון רע שפיכת רט"ל סוכון רע טויה"ר סלאס רע הול' יומר מדוי סוכו ארך צלאס כהלהרין (גיטין טו:) ניגר סוכו רע יול' הילע צהר צהו רע הום עכ"ל מא[]:

חדשני הגחות

[ג] ב"ה נירמת הימ"ף (טו) מגד נגמרה הימ"ה מיל רנה ונקרל"ע (טמ' לו) ב' פ"ג:

הגהות והעריות

הינו לעניין טבילה בריעבר שכשרה בלילה אבל חלוקים הם בטבלה
כמבעור. וכן מ"ש לפקון וכ"כ סמ"ג טומו חלק דכתוב שם שם הפלבויה
בלילה ה"ז ג"ר אדרמר בירושלמי "דיינין שטעו וdone בלילה דיןיהם ר' וכו'"
מן עיין בפרק אורח יבמות מה: סדרה מי לא טבלה ובשות' הורת
שלמה י"ד סי' כת וסימן ל) מה שכתרו זהה: מ"ח "מי" כ"ה בכל
הდפוסים וברכב"ם הגירסאות וכן ג"ר וכו': מ"ט ועיין בחוזו"א סקנות
סקנו"ו המכאר בארכיות מתי יש לה חזקה זו שתאה מוחזקת לשראליות:
[ה הרשב"א (זה): ד"ה הא כתוב על דברת אלו יוכתב הרמב"ן להגמ"ד
רב"ר רב אלפסי ז"ל וכו'. ברם, מלשון הרמב"ן נראה שתורתו זו אינה עיל
הרוי"ה וכי מודבי המגמל עז (שם) ועין עד בשושת מהריב"ל כלל ב- סי' ג'
ובשות' מהרא"א ששון סי' ב' בשבטה"ג ועוד:

קפו בית חדש

זומ"ש ואשה וכו'. סס נגיד'תם וכמג'י' ה' לה דל' למג' ניג' דלמוד'ין הומו עון נקט סכמה ופילה ומונען עני לדיליט'ן נגיד'תם גנס הרמן'ס כתנו וכו' נפי' שארנס מורייס במן ה'ה' ע'כ' וקצת' כלען נמיין ניג' מג' ולקמן בס' מעד'ר עני ניג' ק' במן ה'ה לב'ם'ין צ'ל'ה' (ד' רענן) ה'ל' נ'ל' דליךון לטמען דלמוד'ין הומו עון נקט' וכו' ה'נו ה'ל' מ'צ'ס דמקב'ין על פח'ס מ'ט'ס פ'ר'ו'ת' וט'מ' י'וו' ט' מלט'ניר כ'מ'ג' ורט'ז' מ'ז' ד'ה' ל'ט'ה' ה'ל' מ'ל'ר'ג' ג'ס' כ'ן' כ'מ'ג' לא'ן' ו'ע'ק'ר' ל'ס' כ'ס'מ'כ' ד'ל'י' מ'ק'ל'ת' מ'מו'ל'ות' כ'ל'ל' מ'מו'ל'ות' ה'ה' ג'כ' עון נקט' וכו' מ'מו'ל'ין ה'מו'ל'ת' מ'ק'ל'ת' מ'מו'ל'ות' כ'ל'ל' מ'מו'ל'ות' ה'ה' ג'כ' עון נקט' וכו'

מל希尔 מון ודייק לא מדליך קהילתיו לנו מטעמינו גור נלילה מ"ט מזב
emmachpet דהון לו דין מספט הילג לעניין גוף קדפני צוירין צבוקה הילג
יעזעך ספר דמי חי נמי קאנט מנות קאי כהנתן דין וטעללה הו
לכמלה עכל'ו: ודורף"ק (עו:) מירן דהה דהמעין מי גען קאנטה הו
לעס קיניזו דהו לנו גוילו הול גען קאָס טעלל לעס קייזו וטאַס דערל
עד לטבל צפוי צאנטס וויאָה מה מון קאָס דכבי הרטמ"ס סכמאָג צפוי
פמייל כגן צחנטעל נידמה ומפלוטס תולומה צשיטמה וכוייל באה וכן אין
בצוקם גני נדק וויאָה על פי טליין סעס עריס פנוי מי נמג'יריו מט וו
וואָה עד ציטעלנו צפיניו קאָהיל והומוקו גויס עכל'ו. וכמג' קרכ' המג' נו^ו
לאסכיד האינס קהיל ווי קהיליאין מי גען טענלה כי קהיליאין זיליכ'
גמורויס וטעליסס מטעמלה וטעללה דנקט להו זוקה ואַפְּצָר ג'כ' זיליכ'
מעניעני היגרות ווילטמ"ז (נמי מא: ד"ה מ') כה' נ דודלי נסחלה ז
ווקילו לייעד חייו גור דוני גמור קוֹעַ [ק] מספט נמיג זיך הילג חי ר

וירם נסבנטם גם מסכמי יפהין טעמל מוסט למקוינ ביפוית רמו א-ה
ומ"ס אלין מעדין מומו נכתם הוי גר ומותר בישראל חוץ מקבלת
פנות נפרק קפולן (מו:) למ"ד המצות (כ) שמעכבות אם אינה ביום ובלשנה.
ליין נג' עד צימול ועטונןlein מעפילין מומו נכתם מליין ג' עיליא
ויבן נסבנטם גם מסכמי יפהין טעמל מוסט למקוינ ביפוית רמו א-ה

הענין כמו שכתבנו נזכר מעתה סימן ט' סי' ח' וזה נראה בדף סכמונו ומוטעם דהפקת בית דין הפקר המכפל עכל נערין חוקו כונן חלליה ווגר פסקול חללה דין נעליה פפיו ייעוד וlop'ו כי עודי דפרק החולן לדחמר מי גם ענלה נדרמה מי גם עכל נקליו מיל' שפקלה ריטה כדינה הול' שטנצל פיו נצון עומו: ומו'ש רבינו דמל' וטבל' בפנוי שנים. גם דוקן צניס דאלפיו נדרה לחתם נב' נמי כרך כדייעד לדמסמע מאני עודי לדון דרכ' הנכסים סי' צבעה סנווגנות הנכסים וכן כחטו תופסות די'ס מי גם ענלה נדרומה וכן כחטו הרכ'ס להדי'ם וכמו דינקט דמי'ו צניס לויו הול' נלורו' דיקוח דנקנה ממות אלפיו סי' צניס מעכ' ולאורי' מדרמת יט' גדו'יס צבאי' נמדכי' פרך והולן (ק' י') דדכ'ר מורה גם בעין כל' ניעי'ונן צבאה דהפי'ן חד נמי כרך נג' לדיח'. ועוד י'ל' דרכ'נו קברלו' ניה לדמקנת מליכ'ס כדייעד נערין צניס מיל' וטבלה דכ'ון דאלכ'נו'ו נבו' חייו גר גע ציט'ה לר'יה געדס כל' עני'י' גירוש ונקנת' יות' גערין צלפס וואי' עודי' לדחמר מי גם ענלה וכו' השם הייע' ענמא' כמ'ס הרכ'ס דיט' מפלקס דכ'ון דידוע כל' שטול' וטבל' צהילו' קי'ו' סס עדיס מעידיס דמי' נדו' ווכ' מתובל' נאר'ס' סס צדני' מס' הס נקיס' דכ'ון ייט' מפלקסים סכת' נאר'ס' ק' מלה' דטה'ני' הטע' דידוע כל' וכו' ועל' זה כתוב דלע'ס דטבלה נעליה כרך כדייעד דהוי בגמר דין וו'כ' נמוך' דגעמלה היכ' דלינו' דוע' כל' בעין צי' עדיס צבאים מיל' וטבל' ק' נטל' נקל' מות' קאנפער' שעני' נפלו' סדרות הלא' מתקדים מתוך מה שכתבי' (ג):

דרכיו משה

(ג) וורי נראתה דשתי הסברות אלו וטעם מחלוקתן תלויה בחלוקתה שבכיה רביבנו אמר טבל לפני שנים או בלילה דרך אלף לא הווי גור ולסבירו ראשונה שבכיה רביבנו הווי גור:

פרישה

(ט') ציריך שיזיהה בשלהש הכהרים לדון ובוים. וכך נגה מטה מסען
ופירם לט"ז" מפקטו למד יקה נס וlayer והין מפקט פחת ממלטה ובוים:
(ט') אבל בדיעבד וכו'. ואפילו קרוים. מדלי: (י') אם מ"ז או
טב". כן הול נקפים לתליס: (יא) בפניהם. גם דוקל צנס אל גול
גפני למד כן מוכן נמום נפלך הולן מיינור הממליל יס לך עדיס
לקריו "זבאשה" שטבלה. כי"ל: (כ) שם עכבות אם אינה ביום
ובשלשה. טרומ גוף אנד ותמלמו חיל מילה וטוליה קו נגמר כדי

הגהות והערות

בתוכה מושג מה: ד"ה מי שחייב שלם"ד (סנהדרין ג). בדרני מומנו דבר תורה חד נמי כשר ה"ה לנורוות. ובכימאות זו. (ד"ה משפט) כתבו החותומות שאם מ"ד דבר תורה חד נמי כשר בגין שלשה רמדמינים לוליות והבלות דעתין שלשה לכיע' וכיה במשפטות קרוישין סב: ד"ה ג' (ועיין בשוחת הרשב"א ח"ו סי' קע): נד' וג' ע' רבתוניות וברא"ש מכואר שאם ידוע לכל שטבלה חшиб ככ"ד של שלשה דשלאלתם היה מדוע טכילה לנורווה הרוי גן ציריך שלשה וע"ז תירוץ כיון שידוע לכל וגדי וכוכבא בכ"י וכיה בשורת מהר"א ששון סי' ב (לה ע"ב) ד"ה הסברנו הרכיעית וכיה במקנה קדושין דף סב ע"ב (ד"ה מ"ר): נה' בשם המ"מ. ברכם בח"י הרמכ"ן שלפינגו (מה: ד"ה מ"ל לא מצאו שוכח בן אולם הרשב"א (מה: ד"ה הא) כתוב "וותוב הרמכ"ן להעמד רבי רב אלפסי זל לדכתהילה ציריך שלשה בין במליה בין בטכילה". ועיין באגדות משה (י"ז ח"א סי' קכח) הדן באריכות במליה שלא לפנ' בפי' נון וענין דין כתוב הרמ"א בחומרם סימן ז סע"ט "שהוריינים לא יהיו קרובים זה לזה":

[א] שיטת ה"ח כאן שהרשב"ם סובר שתחילה דין בלילה כאשר בדיעבד וכחו"מ סי' ה סי' כתוב שזושי שיטת הרא"ש ע"ש הרשב"ם ואכן כתוב כן הרא"ש בפרק יש נוהלין סימן ג', ווליף לה מהירושלמי בסנהדרין פ"ד ה"ה. ברום בדעת הרשב"ם נחלקו הראשונים בכ"ב (דר' קיד. סוד' אפיקלו) ח"ל "וימיהו ב"ד שהעידו לפניהם עדות בלילה עדות גמורה היה ויכולין לדון למחר ביום" וכו'. וכתוב ע"ז הרמכ"ז (שם קיג ע"ב ד"ה ואימא) ו"ל "וימיהו אף בדיין גמור אמרו בירושלמי שאם טעו ונוט בלילה דעתיהם דין וכו' ודרכי היד שמואל ו"ל אין מראן כן אלא בעדות עדותן כשרה לדעתו משא"כ בשאר דין ממנוגות" וכו'. (ועיין עוד בכרבי יוסף ח"מ סי' ה אוחז וocabari בינה חלק ח"מ סי' יד). ושיטת הסמ"ג נראית ברורה שתחילה דין כשר בלילה בדיעבד וכבעשין צו היביא את הירושלמי "מנין לדינין שטעו ונוט בלילה שדין ת"ל ושפטו את העם בכל עת". וכן בלעוני קי היביא ירושלמי וזה לענין נירחות: (_nb) הדא דכתוב דברענן אשה אחת יתקן שהוא עפ"י מ"ש לעיל בסימן קצח סע"י מ ברכה שיטוכלה. ועיין עוד בתוספות הרא"ש קדושין סב: ד"ה גרא: (נג) שיטתה זו מובאת גם

